

Beračeva tožba.

Koder hodim, koder blodim,
Tujec sem povsod ljudem,
O prijateljih in znancih
In o domu nič ne vem.

Nikdar zibel mi prijazna
Tekla ni v detinskih dneh,
Kar na svetu revež žijem,
Spavam le na tujih tleh.

Po ocetu in po majki
Vprašal mnog bi me zaman,
Jaz se njiju ne spominjam —
Grob ju je zakril preran.

Samcat se podim po svetu,
Stalnega mi kraja ni,
Pot le imenujem svojo,
Ki v prostrani svet drži.

Kje naj drevi spim, ne vem še,
Kam naj jutri grem, ne znam,
A to vem, da zopet jutri
Moram iti dalje sam.

Nihče ljubo me ne vpraša,
Če sem jedel že in pil,
In če prosim, se podá mi
Kak ostanek od jedil.

Večkrat pa so prošnje moje
Ljudstvu v piker le zasmeh,
In tedaj se v stran obrnem,
Da ne žre mi solz v očeh.

Tužno res je žitje moje,
Blagor mu, ki zanj ne vé!
Vendar v njem bi mnog poblažil
Svoje trdo si srce.

Sreča ni mi tu iskati,
Kjer sem mnogo vžil grenkob,
Sreča mi le tam zasije,
Kjer me tihi vsprejme grob.

Do tedaj pa dalje, dalje,
Z vrečo dalje v tuji svet,
Koder sem do zdaj prosjačil,
Nikdar se ne vrnem spet!

Ciril Vuga.

Opazujmo naravo!

Ne morem si misliti v resnici olikanega človeka, ki bi ne imel veselja za lepoto, ki se nam tako raznovrstno razodeva v naravi. Saj velik del naše učenosti je ravno v pravem in temeljitem spoznavanju narave. Zato se v vsaki količkaj razviti šoli učijo naravoznanstva in prirodoslovja. Ta veda ima pa še posebno to prednost, da po nji spoznavamo mogočnost, modrost in dobrotljivost Stvarnika in Vladarja vesoljne narave.

Vabim toraj svoje mlade čitatelje, naj se mi blagovoljno pridružijo, da si ogledamo raznovrstne pojave v naravi, ter si tako šrimo in utrjujemo ono znanje, ki nam ga podaje šola.

I. Vetrovi.

a) V sobi.

Mladi čitatelj, bržkone si se nasmehnil, ko si prebral naslov: Vetrovi — v sobi! A počakaj, da se dogovoriva, potlej se bodeva tudi prav razumela. Beseda „veter“ nam je splošno ime za premikanje zraka. Najmanjši veter ob neznatnem premikanju zraka se imenuje pihljanje ali sapica; nekoliko močnejši veter je sapa, potlej je navadni veter in najsilnejši se zove vihar ali vihra.